Dosarul nr. 1-48/2026 1-22127428-38-1-25022026

JUDECĂTORIA
ORHEI
SEDIUL REZINA

S E N T I N Ţ Ă
În numele legii

19 iunie 2026 or.Rezina

în componența:
Președintelui ședinței Eugeniu Russ
Grefierilor Natalia Cemîrtan
Doina Condrea
Corina Cebotari

cu participarea:
Procurorului Vladimir Erhan
Părții vătămate Anatolie Uncu
Apărătorului inculpatului Andrei Berescu
Inculpatului Constantin Luchian

examinând în şedinţă publică în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Luchian Constantin Ioachim, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. ***** raionul Rezina, moldovean, cetățean al R. Moldova, studii medii, căsătorit, trei copii minori la întreţinere, neangajat în cîmpul muncii, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală respectată.
Date cu referire la examinarea cauzei penale: 25 februarie 2026 – 19 iunie 2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Luchian Constantin Ioachim, la 07 februarie 2026, aproximativ în jurul orei 23:30, aflându-se în intravilanul s. Ghiduleni, r-nul Rezina, în apropierea brigăzii de tractoare, fiind în stare de ebrietate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând

urmările lor prejudiciabile și dorindu-le în mod conștient, în baza relațiilor ostile apărute în mod spontan cu cet. Uncu Anatolie, acționând intenționat, în scop de omor a unei persoane, folosind un cuțit de bucătărie, i-a aplicat cet. Uncu Anatolie, o lovitură cu un cuțit în regiunea organelor de importanță vitală - torace, și anume în regiunea lombară, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202626D0028 din 13 februarie 2026, leziuni corporale sub formă de plagă tăiată pe spate care determină dereglarea sănătății de scurtă durată, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, dar din cauze independente de voința lui, nu și-a dus intenția până la capăt, deoarece fost oprit de cet. Țurcan Gheorghe, care a interveni l-a imobilizat la pământ opunându-i și rezistență fizică și Uncu Ludmila care i-a luat cuțitul din mână.

Astfel, Luchian Constantin Ioachim, se învinuiește de organul de urmărire penală de comiterea infracţiunii prevăzute de art.27,145 alin. (1) Cod Penal - după indicii - „ *Tentativa de omor a unei persoane, care din cauze independente de voința făptuitorului aceasta nu și-a produs efectul* ”.

Privind procedura.

2. În ședința de judecată, procurorul, partea vătămată, inculpatul Luchian Constantin şi apărătorul Andrei Berescu, care acţionează în interesele inculpatului, au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în şedinţă publică şi în limba de stat, având în vedere că inculpatul nu recunoaşte faptele invocate în rechizitoriu şi încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

3. *Inculpatul* ***Luchian Constantin,*** fiind audiată în ședința de judecată, a declarat că, pe data de 07.02.2026 se afla la săniuș la marginea sat. Ghiduleni r.Rezina , împreună cu Uncu Anatolie, Melnic Octavian, Grigore Cuiban, Ion Bolfun, mai erau şi soţiile şi copii. Acolo toţi au consumat băuturi alcoolice și au stat la o masă improvizată. Între timp s-a ridicat în deal la casa socrului său Vitalie Trelea și a luat un cuțit, care afost ridicat de poliție, pentru a tăia salam, deoarece ei îl rupeau cu mîna. După aceasta s-a lunecat fiindcă era încălțat în călоșii de cauciuc și era lunecos. A căzut jos și cînd şi-a revenit era jos la pământ, unde era ţinut de careva persoane. Menţionează că până la data de 23.02.2026 nu a avut careva conflicte cu Uncu Anatolie, mai mult cu ultimul sunt cumătrii. În ziua în care a fost la săniuș nu a avut careva certuri sau conflicte cu Uncu Anatolie, cît şi nici cu alte persoane care erau acolo. A indicat că, de la aplicarea loviturii de cuțit până cînd şi-a revenit a durat 1,5-2 minute. După ce a fost imobilizat la pământ, era speriat, nu ține minte dacă i-a fost luat cuțitul. Nu ține minte momentul cînd a căzut din motiv că era speriat, în viața sa nu a mai făcut așa ceva. Pînă a se duce după cuțit a servit vin aproximativ un litru. A indicat că, după ce şi-a revenit l-a văzut pe Uncu Anatoli care stătea în picioare și zicea că la înfipt cu ceva în spate și atunci s-a speriat că au zis că l-a înfipt pe Uncu Anatolie cu cuțitul.

4. În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat recunoașterea culpabilă a inculpatului Luchian Constantin în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal şi în susţinerea acuzării, a mai motivat prin următoarele declaraţii şi mijloace de probă, cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată:

Declaraţii:

4.1. În şedinţă de judecată, partea vătămată **Uncu Anatolie**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală,

a declarat că, la data de 07.02.2026 la ora 22:20, s-a aflat l-a săniuș în satul Ghiduleni, împreună cu soția sa Uncu Ludmila, copii, Ion Bolfun, Ion Nica, Gheorghe Țurcan, Grigore Ciorici, soția lui Constantin Luchian și cu copii acestuia. Acolo au servit băuturi alcoolice. Între timp a observat că Constantin a dispărut, dar nu a văzut cînd a venit, deoarece era poziționat cu fața spre Gheorghe și a simțit o lovitură în spate, iar din dureri a strigat ,,vedeți la el poate are vreun cuțit". După care s-a întors și l-a văzut că era Luchian Constantin. Astfel s-a întins pe o sanie, iar careva din băieți i-a luat cuțitul forțat de la Luchian Constantin. După asta Constantin Luchian a plecat spre casă împreună cu soția Elena și copii săi. Cînd a venit salavarea Constantin deja nu mai era. Pînă la caz careva conflcite cu Constantin nu a avut, iar cu o zi înainte de conflict a fost la dumnealui și era totul normal. În seara respectivă el personal careva conflicte cu Constantin nu a avut și careva neînțelegeri nu a avut cu nimeni. A menționat că, pînă la aplicarea loviturii cu cuțitul, nu au fost careva amenințări din partea lui Luchian Constantin. Nu cunoaște care a fost motivul aplicării loviturii cu cuțitul. Careva pretenții materiale sau morale față de Luchian Constantin nu are. A mai indicat că, în timpul ce serveau băuturi alcoolice la masă, cuțit nu era. Mai mult, nu era necesitatea ca cineva să-l trimită pe inculpat ca să aducă vre-un cuțit.

4.2. Martorul **Uncu Ludmila**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că pe data de 07.02.2026 la ora 23:20 cînd s-a efectuat apelul la salvare, era la brigada de tractoare împreună cu soțul Uncu Anatolii și copii Uncu Nicoleta și Uncu Cătălin, soția Elena a lui Constantin Luchian și cu doi copii Luchian Laurențiu și Marcela, Țurcan Gheorghe, Ciorici Grigore, Trelea Ion și Bolfun Ion. Erau toți cu copii la săniuș. La un moment dat a apărut și Luchian Constantin în stare de ebrietate, au servit băuturi alcoolice și cu ceilalți bărbați. La un moment dat lui Constantin Luchian i se păruse că cineva îl numește cu cuvinte urîte și a zis ,,acuș vă arăt cine sunt eu". De la brigada de tractoare a mers Constantin la deal, vre-o 20 de minute pe el nu l-a văzut. Ulterior Constantin venind de vale, iar soțul său îi șoptea ei la ureche că probabil Constantin are ceva în mînă. Soțul Uncu Anatolii făcuse doi pași, iar Constantin l-a înfipt cu cuțitul pe soțul său. Uncu Anatolii striga ,,fiți atenți că acesta are cuțit". Unul din băieși forțat l-a trîntit jos pe Constantin, iar Țurcan Gheorghe i-a desfăcut mîinile și ea i-a luat cuțitul cu mîneca de la scurtă. Soția lui Constantin s-a dat la o parte și aveau careva probleme împreună cu Constantin. După care Constantin a mers la vale, a rupt o bîtă dintr-un gard și a venit înapoi, însă nu mai căuta probleme, că cineva i-a zis ca să se liniștească că nu e normal. Nici înainte și nici după, Anatolii nu a discutat cu Luchian Constantin, însă el era foarte agresiv. Constantin cînd flutura cu cuțitul spunea ,,că vă tai". Gheorghe Țurcan l-a apucat de mîni pe Constantin, Ciorici cu Gheorghe Țurcan îl țineau de mîini și ea a luat cuțitul. Acesta nu a comunicat motivul de ce l-a înfipt, el era foarte agresiv. Mai mult, stînd la masă, acolo foloseau cuvinte urîte și Constantin credea că anume pe el îl numește cineva cu cuvinte urîte și nimeni nu-i atrăgea atenția la ce vorbește el. Constantin cînd a venit la fața locului deja era în stare de ebrietate. Cînd s-a întîmplat conflictul copii acestuia erau, dar ai ei copii erau plecați acasă, însă cînd a fost loivitura de cuțit copii săi încă erau. Menționează că pe 07.02.2026 ea nu a consumat băuturi alcoolice. Comportamentul agresiv al inculpatului se manifesta prin cuvinte necenzurate. Ea nu a văzut ca Constantin să-l numească pe soțul ei cu cuvinte necenzurate. Din cîte cunoaște relațiile pînă la incident între soțul său și inculpatul erau bune. Atunci la moment careva conflicte spontane între soțul său și Constantin nu erau. Constantin nu a menționat în adresa cui i se adresează cuvintele ,,că vă tai". Nu cunoaște motivul de ce Luchian Constantin i-a aplicat lovitura de cuțit soțului său.

4.3. Martorul **Ciorici Grigore**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în

ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că în iarna anului 2026, pe la orele 23:00 se afla la săniuș în sat. Ghiduleni, rl. Rezina împreună cu Uncu Anatolii, Țurcan Gheorghe, Ion Nica, Octavian Melnic, mai erau și copii. Luchian Constantin a fost de la început cu ei. Astfel mai stăteau la vorbă și serveau un păhar de vin, iar la un momen Constantin Luchian a dispărut. După care a auzit strigăte, a auzit ceva de cuțit și a văzut cum Gheorghe Țurcan l-a pus pe Constantin la pămînt și îl ținea de mîini. Constantin ținea strîns cuțitul în mîini, iar el i-a răsucit mîinile și apoi cineva a luat cuțitul. După asta Constantin a plecat acasă. Menționează că, cînd l-a ridicat pe Uncu Anatolie, l-a dezbrăcat, atunci a observat că ultimul avea tăietură pe spate. A mai indicat că, în momentul cînd a auzit cuvintele de cuțitul, el era la o distanță față de Constantin aproximativ de trei metri. Menționează că, Luchian Constantin se comporta liniștit, nu a auzit nimic ca acesta să comunice ceva înainte de incident. Cînd a stat toți cei prezenți la masă nu a fost nici un conflict. Perioada cît a stat Constantin lîngă ei se comporta frumos, nu era agresiv. Între Luchian Constantin și Uncu Anatolii nu au fost nici un conflict și nici nu a văzut vre-un conflict între ei. El personal nu a văzut ca Luchian Constantin să-l amenințe că îl omoară sau să-i aplice careva lovitură de cuțit lui Uncu Anatolii.

Martorul **Țurcan Gheorghe**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, la data de 7 spre 8 februarie în jurul orelor 23:00 era la brigada de tractoare din sat. Ghiduleni. Acolo se afla cu Ion Nica, Anatoli Uncu, soția ultimului Ludmila, Ion Bolfun, Grigori Ciorici, Octavean Melnic, Ion Trelea, Cristian Pînzari, unde s-au dat cu sania și au servit cîte un păhar de vin. Menționează că în timp ce serveau persoanele sau divizat în diferite grupuri, care discutau, care se dădeau cu sania, fiindcă erau mai puține sănii decât persoane. Era totul bine, glumeau și se distrau. După care a auzit glasul de doamă care striga ”că l-o înfipt”. Atunci cînd l-a înfipt el eram la 3 metri de Constantin Luchian și s-a izbit la el, l-a pus jos și l-a văzut cu cuțitul în mâna. După care a venit Ciorici Grigori și la ajutat să îi ea din mînă cuțitul. După asta s-a apropiat de Anatol Uncu care era tăiat pe lîngă spate. Menționează că, până a dispărea Luchian Constantin de acolo nu a fost nici un conflict. Cu soția lui Luchian Constantin s-au jucat în zăpadă, sau pus jos, nu au fost conflicte, după asta a vorbit cu Luchian Constantin. Pînă la incident careva amenințări că o să aplice lovituri de cuțit de la Luchian către Uncu Anatoli sau că îl amenința cu moartea nu a auzit. De la aplicarea lovituri cu cuțitul până cînd l-a imobilizat pe Luchian Constantin a durat cel mult 1-2 minute. Inculpatul Luchian Constantin a avut un comportament inadecvat când se jucau cu zăpadă cu soția lui, el nu a înțeles corect situația, după carea i-a fost explicat și atât. Față de alte persoane nu a auzit să aibă careva pretenții sau conflicte. A mai indicat că, a presupus în declarațiile date la faza de urmărire penală că posibil în acea seară Luchian Constantin a vrut să îl lovească pe el cu cuțitul din motivul cazului cu soția sa fiindcă cu Uncu Anatolii în acea seară nu a avut nici un conflict. Din cei prezenți la săniuș cam toți au servit băuturi alcoolice. A mai indicat că, în acea seară unde sa întâmplat cazul , locul este iluminat de lumină stradală. (*După ce au fost date citire declarațiile martorului de la urmărire penală*) A declarat că, confirmă cele declarate anterior a fost așa cum a declarat, și anume că a fost lovitura cu piciorul. Dar nu a fost motiv ca să se înceapă un conflict. A mai indicat că, în momentul cînd ei au dorit să îi i-a cuțitul de la Constantin Luchian, acesta nu dorea să dea benevol cuțitul, el îndoia mâna, de aceia s-a gândit că nu dorea să de cuțitul că posibil dorea să își continue acțiunile. Astfel, ei i-au luat cuțitul lui Luchian Constantin, iar acesta după ce sa ridicat de jos a început a se certa cu soția lui, după care ei au plecat. Menționează că, în acea seră la acea masă improvizată din sanie, nu era nevoie de cuțit ca să tăie ceva produse.

Totodată, în şedinţa de judecată au fost cercetate declarațiile martorului Țurcan Gheorghe depuse în cadrul urmăriri penale, la data de 07.02.2026, în jurul orei 20:20, a fost apelat de către cumnatul său Ion Nica, care i-a comunicat că este împreună cu familia la săniuș și l-a invitat ca să meargă și el. A mers și el la săniuș, la brigada de tractoare a s. Ghiduleni, r-ul Rezina. Când a ajuns la fața locului, a observat că pe lângă cumnatul lui și familia acestuia mai erau prezenți Grigore Ciorici, Ion Bolfun, Uncu Anatolii și Luchian Constantin, toți împreună cu familiile lor. Ei cu toții se dădeau cu sania și mai serveau câte un pahar de vin, glumeau. A observat că Luchian Constantin stătea așezat pe sanie, mai adormea, l-a întrebat dacă cumva s-a supărat, la care i-a zis că nu-i nici o supărare. În continuare în timp ce se jucau, a căzut jos, de la ce, îi căzuse telefonul, a luat telefonul și i l-a întins lui Grigore Ciorici. În acel moment când ultimul s-a aplecat ca să i-a telefonul, Constantin i-a aplicat o lovitură cu piciorul, la ce intervenise soția ultimului Elena și l-a întrebat ce era cu el, căci toți glumeau, la care Constantin și-a cerut scuze și nimic altceva nu a fost. Nu a atras atenția la acțiunile lui Constantin și î-și căuta de treabă să se dea cu sania. A văzut cum Constantin la un moment dat a plecat în deal, și a crezut că se duce ca să se întoarcă cu sania, dar el a revenit peste aproximativ 15 minute. Uncu Anatolii a comunicat că posibil Constantin avea ceva în mână, după ce, nici nu a reușit ca să înțeleagă ce se petrece, când deja Anatol a strigat că a fost înfipt cu cuțitul. S-a implicat repede și l-a apucat pe Constantin de mâini și a căzut ambii jos, la ce cineva din cei prezenți a luat din mâna lui Constantin cuțitul, nu a observat cine. Careva conflicte între Constantin și Uncu Anatolii nu au avut loc, posibil Constantin a venit cu scopul ca să lovească pe altcineva, dar s-a nimerit Anatolii. Constantin dorea ca să-și continue acțiunile sale, dar a fost luat de către soție și copiii săi acasă. Manifesta ură față de toți deja, credea că ei sunt contra lui, adică toți cei care doreau să-l liniștească. (f.d.31)

Martorul **Bolfun Ion**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, la data de 07.02.2026 în jurul orelor 18:00-19:00 lîngă domiciliul său în sat.Ghiduleni la brigada de tractoare era împreună cu Nica Ion, Uncu Anatol, Ciorici Grigore, ulterior venise și Constantin Luchian, cu soția lui și un copil. Au servit vin, după care s-au dat cu sania și ulterior a plecat acasă, iar restul persoanelor au rămas acolo, inclusiv și Luchian Constantin. După care a văzut prin geam girofarurile de la mașina de poliție. A eșit la poartă cu soția să vadă ce sa întâmplat. Menționează că în timpul cînd se afla la saniuș nu a văzut careva conflicte între Luchian Constantin și Uncu Anatol. Luchian Constantin era servit tare și greu se ținea pe picioare.

Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală şi cercetate în instanța de judecată și anume:

-procesul verbal de cercetare la fața locului din 08 februarie 2026, conform căruia, a fost examinat locul comiterii infracțiunii și anume, o porțiune de stradă din intravilanul s. Ghiduleni, r-ul Rezina, în apropierea brigăzii de tractoare (f.d.14-17, vol.I);

- *raportul de expertiză judiciară nr. 202626D0028 din 13 februarie 2026,* la cet. Uncu Anatolie s-a constat, plagă tăiată pe spate, care a putut fi provocată ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate, determină dereglarea sănătății de scurtă durată , se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății (f.d.39-40, vol.I);

- *procesul verbal de ridicare din 08 februarie 2026,* conform căruia, de la cet.Uncu Ludmila , a fost ridicat un cuțit de bucătărie cu mâner confecționat din silicon de culoare albastru combinat cu sur (f.d.44, vol.I);

- *procesul verbal de examinare a obiectului din data de 10 februarie 2026,* conform căruia, s-a examinat un cuțit, ridicat la 08 februarie 2026, de la Uncu Ludmila, care este confecționat dintr-un metal de culoare argintie, cu mâner confecționat din plastic, de culoare combinată cu albastru închis și albastru deschis. Lungimea totală a cuțitului este de 238 mm, lama are lungimea 130 mm, lățimea maximă este de 20 mm, vârful cuțitului este ascuțit sub un unghi de 450 . Baza de sus a lamei este cu o grosime de 2 mm, baza de jos este ascuțită până la 0,4 mm. Mânerul cuțitului este confecționat din masă plastică de culoare combinată, albastru închis și albastru deschis. Lungimea 108 mm, lățimea maximă 22 mm, grosimea 17 mm. Mânerul este fixat de lamă prin intermediul a trei mituri metalice, confecționată din culoare argintie. Fiind examinată suprafața exterioară a cuțitului, careva urme de substanțe nu sunt prezente (f.d.45-47, vol.II);

- *procesul verbal de ridicare din 08 februarie 2026,* conform căruia, de la cet.Uncu Ludmila , au fost ridicate obiecte de vestimentație cu care a fost îmbrăcat partea vătămată Uncu Anatolie la 07 februarie 2026 și anume: o scurtă de culoare albastru închis, un pulover gros cu blană de culoare negru combinat cu sur, un pulover sur, un pulover combinat cu alb, verde și negru, un maiou cafeniu (f.d.51, vol.I);

- *procesul verbal de examinare a obiectului din data de 17 februarie 2026,* conform căruia, s-a examinat obiecte de vestimentație cu care a fost îmbrăcat partea vătămată Uncu Anatolie la 07 februarie 2026, ridicate la 08 februarie 2026, de la Uncu Ludmila, și anume:

1.Un hanorac de culoare combinat negru, sur și violet, cu glugă de culoare neagră, în partea din față se încheie cu un fermoar, în părțile laterale sus, sunt prezente două buzunare cu capace, în partea de jos lateral la fel sunt prezente două buzunare. Pe partea verso, în partea stângă la o distanță de 295 mm de la baza de jos și 45 mm de la baza din stânga este prezentă o deteriorare sub formă de tăietură, cu marginile regulate, cu lungimea de 80 mm. În apropierea deteriorării, se observă urme de o substanță de culoare brună, în partea interioară, la locul deteriorării este prezentă o substanță uscată de culoare brună.

2. O scurtă de culoare combinată, albastru închis și albastru deschis, în partea din față se încheie cu un fermoar, în părțile laterale sus, sunt prezente două buzunare cu capace, în partea de jos lateral la fel sunt prezente două buzunare. Pe partea verso a scurtei, în partea stângă, la o distanță de 30 cm de la baza de jos și 40 mm de la baza din stânga, este prezentă o deteriorare sub formă de tăietură, cu marginile regulate, cu lungimea de 110 mm. Deteriorarea este străpunsă până în partea interioară.

3. Un pulover de culoare sură, în partea din față prezintă ornamente sub formă de carouri de culoare sur închis și galben. Pe partea verso, în partea stângă, la o distanță de 200 mm de la baza de jos și 45 mm de la baza din stânga, este prezentă o deteriorare cu margini regulate, cu lungimea de 65 mm. În jurul deteriorării, este prezentă o substanță uscată de culoare brună.

4. Un maiou de culoare cafenie, cu inscripție de culoare galbenă pe partea recto. Pe partea verso, în partea stângă, la o distanță de 200 mm de la baza de jos și 60 mm de la baza din stânga este prezentă o deteriorare sub formă de tăietură, cu margini regulate, cu lungimea de 70 mm, în jurul căruia este prezentă o substanță uscată de culoare brună.

5. Un pulover de culoare combinată din verde închis, alb și albastru închis. Pe partea verso, în partea stângă, la o distanță de 230 mm de la baza de jos și 45 mm de la baza din stânga este prezentă o deteriorare cu margini regulate, cu lungimea de 60 mm. În jurul căreia sunt prezente urme de o substanță de culoare brună roșietică (f.d.52-58, vol.I);

- *alcool testul efectuat cu aparatul de model „ Drager Alcotest 6810 din 08 februarie 2026, cu numărul 1361,* conform căruia : la cet. Luchian Constantin, s-a stabilit concentrația de alcool în aerul expirat este de 1,33 mg/l (f.d.61);

- *procesul verbal de examinare a obiectului din data de 17 februarie 2026,* conform căruia, s-a examinat alcool testul, efectuat cu aparatul de model „ Drager Alcotest 6810 din 08 februarie 2026, cu numărul 1361, conform căruia : la cet. Luchian Constantin, s-a stabilit concentrația de alcool în aerul expirat este de 1,33 mg/l. (f.d.62, vol.I);

- *raportul de expertiză judiciară nr. 202626P0012 din 13 februarie 2026,* la cet. Luchian Constantin s-a constat, plagă contuză, suturată și echimoză pe față, care a putut fi provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contodent, dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, în comun determină dereglarea sănătății de scurtă durată, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății (f.d.66-67, vol.I).

5. În cadrul cercetării judecătorești la solicitarea apărării a fost audiați:

- ***Expertul judiciar Railean Serghei*** prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penalăcare a declarat că, conform raportului de expertiză la Uncu Anatolie sa constatat plagă tăiată pe spate, fără lezare a unui organ de importanță vitală. Doar este dereglată integritatea anatomică a pieli și a țesutului subcutanat fără alte informații din datele documentelor medicale. Menționează că, nu a fost lezat nici un organ de importanță vitală. În urma astfel de plăgi daca nu i s-ar fi acordat ajutorul medical, depinde de profunzimea și de vasele sangvine care au fost afectate, iar în cazul respectiv nu este specificat despre lezare vasculară. O astfel de plagă este puțin probabil ca s-ar provoca unei persoane în urma unei alunecări a altei persoane cu un obiect ascuțit în mâna. Conform descrierii din fișa de staționar se specifică că rana este pe spate partea stîngă la nivelul liniei scapulare (osul omoplat). În cazul în care cuțitul sar fi dus mai adânc cuțitul trebuia să treacă osul omoplatului după să treacă printre mușchii dintre oaste, apoi să se lezeze plămânul. Cu cuțitul puțin probabil ar fi posibil asemenea traumă, este necesar de un obiect mai puternic mai rezistent. Plaga a avut o lungime 8-9 cm prin urmare nu este posibil de stabilit puterea de lovire, doar că este suficient pentru a deregla integritatea țesutului. Indică că, nu necesită careva pregătire militară persoana care a aplicat lovitura de cuțit suficient pentru a afecta un organ de importanță vitală în zona spatelui, în cazul cînd cuțitul ajunge la os o oarecare pregătire este insuficienta. Se oprește cuțitul în os, asta este în cazul în care impactul vine perpendicular, iar în cazul în care lungimea plăgi este 8-9 centimetri probabilitatea scade.

- Martorul ***Melnic Octavian***, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a declarat că, la data de 07.02.2026 seara se afla la marginea sat.Ghiduleni, lîngă brigada de tractoare împreună cu mai multe persoane, care erau repartizați în 3 grupuri. Respectiv primul grup era Constantin Luchian, Uncu Anatol și Gheorghe Țurcan, Grigore și Ivan Trelea. Al doilea grup era Ion Nica, el, iar al treilea grup erau celelalte persoane, aproximativ 7 persoane. Cînd sa întâmplat situația el stătea de vorbă cu Ion Nica, a auzit strigăte din partea copiilor care de frică, erau în șoc. Gheorghe Țurcal îl îndepărta pe domnul Constantin într-o parte, iar când s-a apropiat Anatol stătea cu mâna la spate. Restul persoanelor respectiv îl dădeau pe Constantin într-o parte. El a chemat ambulanța, iar la sosire acestea a venit și poliția. Cu poliția a fost la Constantin acasă. După care a fost la Inspectoratul de poliție și a dat declarații. Până la cazul dat nu cunoaște dacă a fost vre-un conflict între Uncu Anatol și Luchian Constantin și nci nu a auzit careva amenințări din partea lui Constantin. Nu a văzut cum Uncu Anatolie a fost lovit cu cuțitul, tot ce a văzut doar că Luchian Constantin a fost îndepărtat de la Anatol de către Țurcan Gheorghe. La

fața locului se serveau băuturi alcoolice și deja pe o sanie era improvizat o masă. Pe masă era doar vin, toți serveau. Cînd el a ajuns la fața locului, Luchian Constantin deja era în stare de ebrietate. Pe acea masă improvizată nu a văzut dacă era careva tacâmuri sau cuțit. (*după ce au fost date citire declarrațiilor martorului de la urmărirea penală*) A declarat că, confirmă declarațiile depuse și a menționat că, soția lui Luchian Constantin când a aflat că a fost chemată ambulanța și poliția la luat într-o parte și s-a îndreptat spre casă. După o perioadă Constantin Luchian s-a întors cu o bîtă în mâna, amenințându-l, că va continua să îl agreseze ”că eu te omor” iarăși pe domnul Anatolii, soția lui Constantin Luchian l-a luat iar pe Constantin Luchian și sau îndreptat spre casă. Menționează că, nu a înțeles corect întrebarea referitor la momentul după întâmplare, însă după fapta care a avut loc pe urmă Constantin Luchian sa apropiat iarăși de Uncu Anatoli cu o bîtcă ca să îl agreseze. -Bîtcă era o scândură cafenie de 1,5 m. poate și mai mult. În acel moment era la o distanță de Luchian Constantin de de aproximativ 15-20 m împreună cu Anatolii. A văzut cum venea Constantin cu bîtca din motiv că era zăpadă era alb afară și se vedea cât de cât. Luchian Constantin când venea cu bîtca a auzit cum zice ”te omor n**ui (cuvânt necenzurat)”.Când a auzit aceste cuvinte mai erau încă 4-6 persoane împrejur. A apreciat că Luchian Constantin sa adresat anume la Uncu Anatolie din motiv că ei doi sau certat (la înjunghiat).

- *Totodată, în ședința de judecată au fost cercetate declarațiile martorului* ***Melnic Octavian*** *depuse în cadrul urmăriri penale*, la data de 07.02.2026, a fost în s. Ghiduleni, r-nul Rezina, la un prieten pe nume Ion Nica, în timp ce discutau, în drum se auzea gălăgie, au hotărât să se alipească la acele persoane pentru că sunt din acea mahala. S-au apropiat de acele persoane, nu-și amintea exact câte persoane erau, dar undeva în jur de 16-17 persoane, care discutau și serveau careva băuturi alcoolice, iar copii se dădeau cu săniile. Ulterior s-au împărțit pe grupușoare, fiecare având tema sa de discuție. La un moment dat, copiii cet. Uncu Anatolie, brusc începuse a plânge și strigau, ”tata, tata” și deja soția acestuia începuse a calma spiritele și să-l certe pe Constantin Luchian. Deja după ce se apropiase dânșii de ei, au aflat toate circumstanțele și anume faptul că cet. Luchian Anatolie îi aplicase o lovitură cu cuțitul în regiunea spatelui, cet. Uncu Anatolie. Nu cunoștea care fusese motivul acestei acțiuni ilegale, tot ce a poate spune, doar că fusese o ceartă la beție. După ce a avut loc cazul, spiritele parcă se liniștise, cet. Luchian Constantin se întoarseră și peste o perioadă revenise cu o bâtă în mână, presupunea că a dorit să continue să-l agreseze pe ultimul. Deja soția cet. Luchian Constantin l-a luat într-o parte pentru a-l liniști și au pornit spre casă. Dânsul, văzând starea pacientului, am făcut apel la 112. (f.d.32)

6. În dezbateri judiciare, apărătorul a solicitat adoptarea unei sentinţe de achitare în privinţa inculpatului deoarece acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art. 24,145 alin.(1) Cod penal.

7. Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

1. Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispoziţiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes”*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În concordanţă cu dispoziţia art.325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziţiei art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conţinutul alin. (2) al aceleiaşi norme din

Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare.

Conform dispoziţiei art.281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanţa de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: *data şi locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul şi locul naşterii persoanei puse sub învinuire*, precum şi *alte date despre persoană care au importanţă juridică în cauz*ă; formularea învinuirii cu *indicarea datei, locului, mijloacelor şi modului de săvîrşire a infracţiunii şi consecinţele ei, formelor vinovăţiei, motivelor* şi semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanţelor în virtutea cărora infracţiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracţiune, menţiunea *despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului,* alineatului şi literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracţiunea comisă.

7.2. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

Subsecvent, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanţa constată că inculpatelor le-a fost adusă la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei în materie penală, cât şi probele pe care se fundamentează acuzația, care a fost dată faptelor într-o manieră detaliată, prin ordonanţele de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

7.3. În motivarea sentinţei, instanţa de judecată şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumţiei de fapt necombătute, iar adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978)*.

La fel, Curtea Constituţională, prin pct. 70 din Hotărârea sa nr. 18 din 22 mai 2017, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituţională reiterează că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” *(„beyond reasonable doubt”)*, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul *(hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978)*.

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanţie a prezumţiei de nevinovăție. *(pct. 78-80 din Hotărîrea CC nr. 18 din 22 mai 2017)*

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, *inculpatului*.

La fel, conform pct. 102 al hotarârii Curţii Constituţionale nr. 3 din 23 februarie 2016, se consacră că procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi *"legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces"*.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că *"principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte component a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern"*, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel international reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesori u la tratatul internaţional (soft law).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

7.4. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv coroborând declaraţiile martorilor cu declarațiile inculpatului, care au fost apreciate în particular şi în ansamblul lor în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că fapta incriminată în rechizitoriu conform art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal, pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există, a fost săvârșită de acesta și întrunește semnele obligatorii ale componenţelor de infracţiune prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal, potrivit argumentelor expuse *infra*.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire şi a rechizitoriului, acțiunile lui Luchian Constantin Ioachim au fost încadrate juridic în baza art. 27, 145 alin.(1) din Codul penal pe faptele invocate în rechizitoriu, care la rândul său stabileşte răspunderea penală pentru *acţiunea intenţionată îndreptată nemijlocit spre săvîrşirea omorului unui membru de familie care din cauze independente de voința făptuitorului nu şi-a produs efectul*, iar fapta a fost comisă la 07.02.2026.

7.5. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Respectiv, cu privire la învinuirea adusă inculpatului, instanţa apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe acest capăt de acuzare sunt suficiente, bazate pe faptul că a fost comis tentativă la omorul intenţionat, or potrivit dispoziției infracțiunii prevăzute de art. 145 din Codul penal, se deduce că *latura obiectivă* a acestei fapte prejudiciabile are următoarele semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de lipsire ilegală de viaţă a altei persoane; b) urmările prejudiciabile – moartea cerebrală a victimei şi c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, iar *latura subiectivă* a infracțiunii se realizează prin *intenție directă*, motivele infracţiunii în cauză fiind concretizate printr-un conflict pretins iscat între inculpat şi victimă, cu dorinţa de etalare a superiorităţii faţă de ultimul, cu reţinerea agravantei *„asupra unui membru de familie”*.

Instanţa concretizează însă că inculpatului i se incriminează comiterea faptei în formă de tentativă la infracţiune şi astfel, latura obiectivă a infracţiunii în speţă sub forma unui fapt tentat va corespunde cerinţelor a două serii de dispoziţii din Codul penal: a) din partea generală – care definesc tentativa şi b) din partea specială – care definesc infracţiunea concretă.

Astfel, instanța examinând infracțiunea încriminată lui Luchian Constantin Ioachim, prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal, conchide în privinţa prezenţa elementelor infracţiunii, or acuzarea a probat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și anume modul și în ce circumstanțe a săvârșit tentativa de omor intenţionat.

În consecutivitate, instanţa notează că nu există nici un dubiu privind faptul că Luchian Constantin Ioachim la 07 februarie 2026, aproximativ în jurul orei 23:30, aflându-se în intravilanul s. Ghiduleni, r-nul Rezina, în apropierea brigăzii de tractoare, fiind în stare de ebrietate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor

prejudiciabile și dorindu-le în mod conștient, în baza relațiilor ostile apărute în mod spontan cu cet. Uncu Anatolie, acționând intenționat, în scop de omor a unei persoane, folosind un cuțit de bucătărie, i-a aplicat cet. Uncu Anatolie, o lovitură cu un cuțit în regiunea lombară, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202626D0028 din 13 februarie 2026, leziuni corporale sub formă de plagă tăiată pe spate care determină dereglarea sănătății de scurtă durată, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, dar din cauze independente de voința lui, nu și-a dus intenția până la capăt, deoarece fost oprit de cet. Țurcan Gheorghe, care a interveni l-a imobilizat la pământ opunându-i și rezistență fizică și Uncu Ludmila care i-a luat cuțitul din mână.

Caracterul vătămări și locul aplicării lovituri au fost constatate cert din raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.202626D0028 din 13 februarie 2026, prin care s-a concluzionat că Uncu Anatolie s-a constat, plagă tăiată pe spate, care a putut fi provocată ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate, determină dereglarea sănătății de scurtă durată , se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Mai mult ca atât, existenţa faptei şi comiterea acesteia nemijlocit cu cuțitul ridicat în cadrul cercetării la faţa locului, precum şi lovitura cu un cuțit, se mai confirmă şi prin declarațiile părții vătămate Uncu Anatolie și a martorilor Uncu Ludmila, Țurcan Gheorghe, Melnic Octavian și Ciorici Grigore circumstanțele, obiectele şi a arătat modul de săvârșire a infracţiunii.

Totodată, conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, CtEDO a statuat că *„(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”*.

În continuare, ***cu referire la necesitatea încadrării juridice a acţiunilor inculpatului în temeiul art. 27 şi 145 alin. (1) din Codul penal***, instanța de judecată constată că inculpatul Luchian Constantin Ioachim a atentat la *obiectul juridic special* al acestei infracţiuni, care îl formează relaţiile sociale cu privire la viaţa persoanei.

Instanţa mai notează *obiectul material* al infracţiunii în cauză îl reprezintă corpul părții vătămate Uncu Anatolie, persoana căruia reprezintă şi *victima* infracţiunii cercetate.

Sub aspectul *laturii obiective*, a componenței infracțiunii incriminate lui Luchian Constantin Ioachim, instanța de judecată constată că acţiunea făptuitorului este manifestată având la bază relații sociale, adică în urma unui conflict iscat între persoanele aflate la saniuș şi inculpat şi care se comprimă prin descrierea a 3 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de lipsire ilegală de viaţă a altei persoane; b) urmările prejudiciabile – moartea cerebrală a victimei şi c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Concomitent, omorul face parte din rândul infracţiunilor materiale şi se consideră consumat din momentul morţii cerebrale, ce întregeşte latura obiectivă a infracţiunii date.

Totuşi, instanţa reiterează că inculpatului i se incriminează comiterea faptei în formă de tentativă la infracţiune şi astfel, latura obiectivă a infracţiunii în speţă sub forma unui fapt tentat va corespunde cerinţelor a două serii de dispoziţii din Codul penal: a) *din partea generală – care definesc tentativa* şi b) din *partea specială – care definesc infracţiunea concretă*.

În acest mod, instanţa consideră întrunite condiţiile prevăzute de art. 27 din Codul penal, potrivit cărora se consideră tentativă de infracţiune acţiunea sau inacţiunea intenţionată îndreptată nemijlocit spre *săvârşirea unei infracţiuni* dacă, din cauze indepe*ndente de voinţa făptuitorului, aceasta nu şi-a produs efectul*, or, inculpatul a întreprins acţiuni direct îndreptate spre lipsirea de viaţă a victimei, exemplificate prin aplicarea loviturii cu cuțiutul în regiunea lombară, care însă nu şi-au produs efectul, în legătură cu faptul că a fost oprit de Țurcan Gheorghe, care a interveni l-a imobilizat la pământ opunându-i și rezistență fizică și Uncu Ludmila care i-a luat cuțitul din mână.

La fel, instanţa subliniază că în cazul infracţiunilor materiale, va exista tentativă atunci când urmarea prejudiciabilă prevăzută de norma incriminatoare: a) *nu a survenit*; b) *a survenit, dar nu în volum deplin*; c) a survenit, dar alta decât cea cuprinsă de intenţia făptuitorului; d) a survenit, dar latura obiectivă nu este integral realizată şi prin urmare, evenimentele ulterioare denotă circumstanţe distincte de fapta prejudiciabilă comisă sau o conjunctură epuizată a speţei.

La caz, instanţa mai notează că fiind întreruptă infracţiunea la etapa de tentativă, de facto nu pot fi reţinute urmările prejudiciabile caracteristice infracţiunii prevăzute la art. 145 din Codul penal, în condiţiile în care victima nu a decedat, dar acestea sunt incidente pentru încadrarea juridică doar prin prisma acţiunii de comitere a faptei prejudiciabile cu raportarea la norma generală a art. 27 din Codul penal, or inculpatul a comis fapta nemijlocită de a omorî victima, însă urmările prejudiciabile care în modul acceptat şi dorit de inculpat, nu au survenit totuşi sau au survenit parţial prin existenţa vătămărilor corporale, dar nu în volum deplin.

În speţă, aşadar existenţa tentativei faptei comise s-a relevat din conţinutul raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202626D0028 din 13 februarie 2026, susţinută şi prin declaraţiile părţii vătămate Uncu Anatolie, ale martorilor Uncu Ludmila, Țurcan Gheorghe, Melnic Octavian și Ciorici Grigore, coroborate cu restul probelor cercetate în faţa instanţei în contradictoriu.

Instanţa concretizează că urmează a fi menționat că potrivit trăsăturilor laturii obiective pentru comiterea infracțiunii de omor trebuie să existe în elementul subiectiv al făptuitorului şi să fie exteriorizată în același fel – intenția de a produce omorul.

Conform doctrinei penale și anume faptul că în cazurile în care se exercită violența asupra victimei, dar se produce o lezare a integrității corporale sau a sănătății acesteia, apare problema distincției între tentativa de omor și una din infracțiunile contra sănătății persoanei. Această problemă se soluționează prin analiza laturii subiective, dar cu luarea în calcul a unor semne obiective ce țin de realizarea faptei. Astfel, tentativa de omor este posibilă în prezența *intenției directe*, *nu și a celei indirecte*. Dacă acțiunile au condus la vătămarea integrității corporale sau a sănătății, iar decesul victimei nu s-a produs din cauze independente de voința făptuitorului, atunci cele comise vor forma tentativa de omor (*în cazul intenției directe - situație similară speței date*) sau vătămarea intenționată gravă, medie sau ușoară - integrității corporale sau a sănătății (*în cazul intenției indirecte*).

Tentativa de omor poate fi o tentativă întreruptă (neterminată), dacă subiectul nu a putut să-și continue fapta, intervenind anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională. În alte cazuri, tentativa de omor poate fi o tentativă perfectă (terminată), atunci cînd făptuitorul depune toate eforturile pe care le consideră necesare pentru lipsirea de

viață a victimei și care în realitate au fost necesare pentru aceasta, fără ca fapta să-și fi produs efectul.

Renunțare de bunăvoie la săvîrșirea infracțiunii de omor intenționat se va considera încetarea de către făptuitor a pregătirii de omorul intenționat sau încetarea acțiunilor (inacțiunilor) îndreptate nemijlocit spre săvîrșirea omorului intenționat, dacă făptuitorul era conștient de posibilitatea consumării infracțiunii. Făptuitorul nu poate fi supus răspunderii penale în baza art.145 Cod penal, dacă a renunțat, benevol și definitiv, să ducă pînă la capăt activitatea infracțională. În același timp, cel care a renunțat de bunăvoie la ducerea pînă la capăt a infracțiunii de omor intenționat este supus răspunderii penale numai în cazul în care fapta săvîrșită conține o altă infracțiune consumată (de exemplu, infracțiunea prevăzută la art.151, 152 sau altele din Codul penal).

Deci, în speță, din declarațiile martorului Uncu Ludmila rezultă că, ”... *La un moment dat a apărut și Luchian Constantin în stare de ebrietate, au servit băuturi alcoolice și cu ceilalți bărbați. La un moment dat lui Constantin Luchian i se păruse că cineva îl numește cu cuvinte urîte și a zis ,,acuș vă arăt cine sunt eu”. De la brigada de tractoare a mers Constantin la deal, vre-o 20 de minute pe el nu l-a văzut. Ulterior Constantin venind de vale, iar soțul său îi șoptea ei la ureche că probabil Constantin are ceva în mînă. Soțul Uncu Anatolii făcuse doi pași, iar Constantin l-a înfipt cu cuțitul pe soțul său. Uncu Anatolii striga ,,fiți atenți că acesta are cuțit”. Unul din băieși forțat l-a trîntit jos pe Constantin, iar Țurcan Gheorghe i-a desfăcut mîinile și ea i-a luat cuțitul cu mîneca de la scurtă. Soția lui Constantin s-a dat la o parte și aveau careva probleme împreună cu Constantin. După care Constantin a mers la vale, a rupt o bîtă dintr-un gard și a venit înapoi, însă nu mai căuta probleme, că cineva i-a zis ca să se liniștească că nu e normal. Nici înainte și nici după, Anatolii nu a discutat cu Luchian Constantin, însă el era foarte agresiv. Constantin cînd flutura cu cuțitul spunea ,,că vă tai”. Gheorghe Țurcan l-a apucat de mîni pe Constantin, Ciorici cu Gheorghe Țurcan îl țineau de mîini și ea a luat cuțitul. Acesta nu a comunicat motivul de ce l-a înfipt, el era foarte agresiv. Mai mult, stînd la masă, acolo foloseau cuvinte urîte și Constantin credea că anume pe el îl numește cineva cu cuvinte urîte și nimeni nu-i atrăgea atenția la ce vorbește el. Constantin cînd a venit la fața locului deja era în stare de ebrietate.... Comportamentul agresiv al inculpatului se manifesta prin cuvinte necenzurate. Ea nu a văzut ca Constantin să-l numească pe soțul ei cu cuvinte necenzurate. Din cîte cunoaște relațiile pînă la incident între soțul său și inculpatul erau bune. Atunci la moment careva conflicte spontane între soțul său și Constantin nu erau. Constantin nu a menționat în adresa cui i se adresează cuvintele ,,că vă tai”. Nu cunoaște motivul de ce Luchian Constantin i-a aplicat lovitura de cuțit soțului său.*”

Martorul Țurcan Gheorghe a declarat că, ”... *Menționează că în timp ce serveau persoanele sau în diferite grupuri, care discutau, care se dădeau cu sania, fiindcă erau mai puține sănii decât persoane. Era totul bine, glumeau și se distrau. După care a auzit glasul de doamă care striga ”că l-o înfipt”. Atunci cînd l-a înfipt el eram la 3 metri de Constantin Luchian și s-a izbit la el, l-a pus jos și l-a văzut cu cuțitul în mâna. După care a venit Ciorici Grigori și la ajutat să îi ea din mînă cuțitul. După asta s-a apropiat de Anatol Uncu care era tăiat pe lîngă spate. ... Cu soția lui Luchian Constantin s-au jucat în zăpadă, sau pus jos, nu au fost conflicte, după asta a vorbit cu Luchian Constantin. Pînă la incident careva amenințări că o să aplice lovituri de cuțit de la Luchian către Uncu Anatoli sau că îl amenința cu moartea nu a auzit. De la aplicarea lovituri cu cuțitul până cînd l-a imobilizat pe Luchian Constantin a durat cel mult 1-2 minute. Inculpatul Luchian Constantin a avut un comportament inadecvat când se jucau cu zăpadă cu soția lui, el nu a înțeles corect situația, după carea i-a fost explicat și atât. A mai*

indicat că, a presupus în declarațiile date la faza de urmărire penală că posibil în acea seară Luchian Constantin a vrut să îl lovească pe el cu cuțitul din motivul cazului cu soția sa fiindcă cu Uncu Anatolii în acea seară nu a avut nici un conflict. Din cei prezent la săniuș cam toți au servit băuturi alcoolice. A declarat că, confirmă cele declarate anterior a fost așa cum a declarat, și anume că a fost lovitura cu piciorul. A mai indicat că, în momentul cînd ei au dorit să îi i-a cuțitul de la Constantin Luchian, acesta nu dorea să dea benevol cuțitul, el îndoia mâna, de aceia s-a gândit că nu dorea să de cuțitul că posibil dorea să își continue acțiunile. Astfel, ei i-au luat cuțitul lui Luchian Constantin, iar acesta după ce sa ridicat de jos a început a se certa cu soția lui, după care ei au plecat. Menționează că, în acea seră la acea masă improvizată din sanie, nu era nevoie de cuțit ca să tăie ceva produse.

Prin declarațiile martorului Țurcan Gheorghe depuse în cadrul urmăriri penale, ” *Când a ajuns la fața locului, a observat că pe lângă cumnatul lui și familia acestuia mai erau prezenți Grigore Ciorici, Ion Bolfun, Uncu Anatolii și Luchian Constantin, toți împreună cu familiile lor. Ei cu toții se dădeau cu sania și mai serveau câte un pahar de vin, glumeau. A observat că Luchian Constantin stătea așezat pe sanie, mai adormea, l-a întrebat dacă cumva s-a supărat, la care i-a zis că nu-i nici o supărare. În continuare în timp ce se jucau, a căzut jos, de la ce, îi căzuse telefonul, a luat telefonul și i l-a întins lui Grigore Ciorici. În acel moment când ultimul s-a aplecat ca să i-a telefonul, Constantin i-a aplicat o lovitură cu piciorul, la ce intervenise soția ultimului Elena și l-a întrebat ce era cu el, căci toți glumeau, la care Constantin și-a cerut scuze și nimic altceva nu a fost. Nu a atras atenția la acțiunile lui Constantin și î-și căuta de treabă să se dea cu sania. A văzut cum Constantin la un moment dat a plecat în deal, și a crezut că se duce ca să se întoarcă cu sania, dar el a revenit peste aproximativ 15 minute. Uncu Anatolii a comunicat că posibil Constantin avea ceva în mână, după ce, nici nu a reușit ca să înțeleagă ce se petrece, când deja Anatol a strigat că a fost înfipt cu cuțitul. S-a implicat repede și l-a apucat pe Constantin de mâini și a căzut ambii jos, la ce cineva din cei prezenți a luat din mâna lui Constantin cuțitul, nu a observat cine. Careva conflicte între Constantin și Uncu Anatolii nu au avut loc, posibil Constantin a venit cu scopul ca să lovească pe altcineva, dar s-a nimerit Anatolii. Constantin dorea ca să-și continue acțiunile sale, dar a fost luat de către soție și copiii săi acasă. Manifesta ură față de toți deja, credea că ei sunt contra lui, adică toți cei care doreau să-l liniștească...*”

La fel, urmează fi reținute declarațiile martorului Melnic Octavian care a declarat că, ”... . *Cînd sa întâmplat situația el stătea de vorbă cu Ion Nica, a auzit strigăte din partea copiilor care de frică, erau în șoc. Gheorghe Țurcal îl îndepărta pe domnul Constantin într-o parte, iar când s-a apropiat Anatol stătea cu mâna la spate. Restul persoanelor respectiv îl dădeau pe Constantin într-o parte. El a chemat ambulanța, iar la sosire acestea a venit și poliția. Cu poliția a fost la Constantin acasă. .... A declarat că, confirmă declarațiile depuse și a menționat că, soția lui Luchian Constantin când a aflat că a fost chemată ambulanța și poliția la luat într-o parte și s-a îndreptat spre casă. După o perioadă Constantin Luchian s-a întors cu o bîtă în mâna, amenințându-l, că va continua să îl agreseze ”că eu te omor” iarăși pe domnul Anatolii, soția lui Constantin Luchian l-a luat și sau îndreptat spre casă. Menționează că, nu a înțeles corect întrebarea referitor la momentul după întâmplare, însă după fapta care a avut loc pe urmă Constantin Luchian sa apropiat iarăși de Uncu Anatoli cu o bîtcă ca să îl agreseze. Bîtcă era o scândură cafenie de 1,5 m. poate și mai mult. În acel moment era la o distanță de Luchian Constantin de de aproximativ 15-20 m împreună cu Anatolii. A văzut cum venea Constantin cu bîtca din motiv că era zăpadă era alb afară și se vedea cât de cât. Luchian Constantin când venea cu bîtca a auzit cum zice ”te omor n**ui (cuvânt necenzurat)”.Când a auzit aceste*

cuvinte mai erau încă 4-6 persoane împrejur. A apreciat că Luchian Constantin sa adresat anume la Uncu Anatolie din motiv că ei doi sau certat (la înjunghiat).”

Astfel, se confirmă indubidabil că, între inculpatul și partea vătămată pînă la caz nu a fost careva ceartă, însă cearta a fost cu Țurcan Gheorghe, după care inculpatul s-a dus și de la tatăl săcru a luat un cuțit, iar din motiv că a fost în stare de ebrietate la confundat pe Uncu Anatolie, cu Țurcan Gheorghe, astfel aplicînd-ui o lovitură cu cuțitul din spate, iar după ce a fost imobilizat de către celelalte pesoane, nu a dorit benevol să lase cuțitul, iar după asta luînd și o ștachetă și amenințînd persoanele că îi va omorî, fără a încerca să acorde ajutor medical sau să cheme ambulanța.

Ce ține de explicațiile expertului Railean Serghei precum că, prin lovitura aplicată nu poate afecta nici un organ de importanță vitală, instanța de judecată reține că acest fapt nu exclude intenția inculpatului de a comite fapta de omor, luînd în considerare și faptul că inculpatul s-a aflat în stare de ebrietate.

Însă faptul că, inculpatul ca urmare a unui coflict apărut cu persoanele aflate la saniuș, s-a dus și a luat un cuțit, fără a fi necesar la acel moment cum invocă partea apărării și inculpatul pentru a tăia produse alimenatre, a aplicat o lovitură cu cuțitul, după care a început a amenința și celelalte persoane, confirmă cu certitudine intenția inculpatului, prin urmare la caz acțiunile inculpatului nu pot fi încădrate în prevederile art.78 Cod contravențional.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani, iar la caz, instanţa atestă că inculpatul Luchian Constantin Ioachim a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei şi este născut pe 02.03.1991, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog, întrunind semnele subiectului infracţiunii.

7.6. Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar ca **Luchian Constantin Ioachim** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **27 şi 145 alin. (1) din Codul penal**, conform semnelor calificative *„Tentativa de omor a unei persoane, care din cauze independente de voința făptuitorului aceasta nu și-a produs efectul”*, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează şi se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Luchian Constantin Ioachim a comis infracţiunea constatată, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă, a art. 24 alin. (1) din Constituţie, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpatului Luchian Constantin Ioachim sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale infracţiunii constatate, cu încadrarea juridică conform componenţei de infracţiune prevăzute de art. 27 şi 145 alin. (1) din Cod penal, iar astfel, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Luchian Constantin Ioachim la răspundere penală.

Concomitent, instanța de judecată va reține și raționamentele CtEDO în cauză, unde pentru a stabili dacă procesul a fost echitabil, Curtea a luat în considerare procedura în ansamblul său și verifică respectarea nu numai a dreptului la apărare, ci și a interesului public și al victimelor ca *autorii infracțiunii să fie trimiși corespunzător în judecată*.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

8.1. De către acuzatorul de stat Vladimir Erhan, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Luchian Constantin Ioachim vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27 şi 145 alin. (1) din Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Apărătorul Andrei Berescu, care acţionează în interesele inculpatului Luchian Constantin Ioachim, a opinat spre adoptarea unei sentinţe de achitare.

Inculpatul Luchian Constantin Ioachim în ultimul cuvânt a iterat că regretă cele comise şi a solicitat să fie achitat.

8.2. Potrivit art.24 alin.(2) CPP, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care au fost comise infracţiunile, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care au fost comisă faptele, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

8.3. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 27 şi 145 alin. (1) din Cod penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 şi 19 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor deosebit de gravă, comisă cu intenție.

Instanța de judecată reține, că infracțiunea nominalizată comisă de către inculpatul Luchian Constantin Ioachim face parte din domeniul relațiilor de ocrotire a valorii fundamentale, garantate inclusiv prin Constituție, și anume dreptul la viață.

Totodată, instanța de judecată reține că Luchian Constantin Ioachim a comis infracțiunea în lipsa unor circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal, dar prezența circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal- săvîrşirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Luchian Constantin Ioachim de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 145 alin. (1) din Cod penal stabileşte la data comiterii infracțiunii şi în prezent o pedeapsă cu închisoare de la 10 la 15 de ani.

În subsidiar, instanţa precizează că potrivit art. 81 alin. (3) din Codul penal, *mărimea pedepsei pentru tentativă de infracţiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăşi trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracţiunea consumată*.

Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține, că pericolul social al infracțiunii săvârșite este unul sporit, or reieşind din acţiunile ilicite ale inculpatului a existat un risc iminent de violare a integrităţii corporale şi a sănătăţii lui Luchian Constantin Ioachim, în rezultatul cărora, ultimul putea să decedeze, iar în sens larg a avut loc o ridiculizare a demnităţii şi valorii umane, ca fundament al societăţii, care inevitabil vor cauza repercusiuni în viaţa şi conştiinţa părții vătămate, a rudelor apropiate și altor persoane în viitor.

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, precum şi din sancţiunea imperativă prevăzută de norma penală, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului, dar şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnaţi, este doar aplicarea unei pedepse sub formă închisoare, care este una echitabilă în raport cu persoana acestora şi cu infracţiunea săvârşită în privinţa părţii vătămate, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că

drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Totodată, instanţa reţine faptul că utilizarea unei pedepse privative de libertate, nu va crea inculpatului repercusiuni psiho-emoționale, ultimul neavând probleme de sănătate, care ar împiedica executarea pedepsei cu închisoare, dar şi va fi asigurată o probabilitate mai înaltă de adoptare a unui comportament mai puţin riscant şi nedelincvenţial în viitor atât pentru el, cât şi pentru terţe persoane, având în vedere că s-a incriminat comiterea unei infracţiuni deosebit de grave, săvârşită în privinţa unei persoane.

În același rând, instanța susține că este imperios necesar să invoce originea persoanelor şi comportamentul acestora până la săvârșirea infracţiunii, dar şi ulterior, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de cele comise, cum vinovații își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, care la caz nu a trezit motive pentru aplicarea unei pedepse mai reduse după tip.

La caz, instanţa mai accentuează că inculpatul Luchian Constantin Ioachim nu a fost anterior sancţionat penal, are la întreținere trei copii minori, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, iar la locul se caracterizează pozitiv, întrunind astfel condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu aflarea în detenţie pe termenul stabilit *infra* de instanţă, reieşind din prevederile legii penale, dar şi din lipsa circumstanţelor atenuante, dar prezența circumstanțelor agravante la caz, pe termen cel invocat de procuror, luând în considerare inclusiv faptul că în cazul tentativei la infracţiunea constatată în speţă.

Astfel, reieşind din cele menţionate *supra*, instanţa va aplica în privinţa inculpatului Luchian Constantin Ioachim pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 27 şi 145 alin. (1) din Codul penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 10 ani.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (4) din Codul penal, dispune pentru Luchian Constantin Ioachim, executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

De asemenea, instanţa reţine că în privinţa inculpatului Luchian Constantin Ioachim a fost aplicată măsura preventivă – arestul preventiv, pe durata urmăririi penale şi la etapa judecării cauzei, termenul căreia urmează a fi inclus în pedeapsă, inclusiv pentru perioada aflării sale în stare de reţinere de la 08 februarie 2026 până la 06 mai 2026.

Concomitent, termenul de executare pedepsei în privinţa Luchian Constantin Ioachim, se va calcula din momentul reținerii.

Cu privire la măsura preventivă.

9.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

9.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Vladimir Erhan a solicitat aplicarea măsurii preventive –arest preventiv până la rămânerea definitivă a sentinţei.

9.3. În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau *la cererea părţilor* şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea, înlocuirea* sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul *asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Reieşind din conţinutul art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deţinerea inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci cînd se demonstrează că alte măsuri nu sînt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

9.4. În continuare, instanţa **consideră la moment** imposibilă aplicarea faţă de inculpatul Luchian Constantin Ioachim a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea menţinerii măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpatul să mai comită şi alte infracţiuni ori să se eschiveze de la executarea pedepsei, având în vedere stabilirea unor pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip închis pe termen vădit mare.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul lui Luchian Constantin Ioachim la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia *de a se ascunde de organele de drept* şi *să comită alte infracţiuni*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

9.5. În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de aplica în privința inculpatului măsura de constrângere sub formă de arest preventiv, cu arestarea acestuia din sala de judecată, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru execuatarea sentinţei emise.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

10.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13), art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

10.2. Instanța reține că prin ordonanțele ofițerului de urmărire penală au fost recunoscute drept corp delict și anume 1.un hanorac de culoare combinat negru, sur și violet, cu glugă de culoare neagră 2. o scurtă de culoare combinată, albastru închis și albastru deschis, 3. un pulover de

culoare sură, în partea din față prezintă ornamente sub formă de carouri de culoare sur închis și galben, 4. un maiou de culoare cafenie, cu inscripție de culoare galbenă pe partea recto, 5. un pulover de culoare combinată din verde închis, alb și albastru închis și un cuțit de bucătărie sunt date la păstrare în camera de păstrare al corpurilor delicte al IP Rezina (f.d.48-49,59-60, 63).

10.3. În continuare, instanţa statuează cu referire la corpurile delicte că potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) şi 4) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. *În acest caz, uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite, lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, doar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora*, *iar banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului, totodată celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului*.

10.4. La caz, instanţa reţine că care nici o parte nu a revendicat bunurile să le fie restituite, iar în baza art. 162 alin. (1) pct. 1) şi 3) din Codul de procedură penală, instanţa va dispune nimicirea acestora, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

11.1. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Vladimir Erhan a opinat că au fost înregistrate cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor în sumă totală de 448 lei şi solicită încasarea acestora de la inculpatul Luchian Constantin.

11.2. Instanţa reţine că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202626D0028 din 13.02.2026, pentru efecutarea acestuia se atestă cheltuieli în sumă de 320 de lei (f.d.39-40) și a raportului de expertiză judiciară nr. 202626D0012 din 13.02.2026, pentru efecutarea acestuia se atestă cheltuieli în sumă totală de 120 de lei (f.d.66-67), fapt confirmate în tabele, cu semnăturile experților judiciari şi impresiunea ştampilelor oficiale, cu descrierea serviciiilor prestate de executori.

11.3. În conformitate cu art. 229 alin. (1) CPP, instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) şi (2) CPP, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Totuşi, Codul de procedură penală prevede unele situaţii şi împrejurări, în prezenţa cărora, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat şi nici într-un caz de către inculpat.

Conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2) CPP, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale.

11.4. Astfel, reieșind din cel emneționate supra instanța de judecată consideră necesar de a o admite integral solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, or în prezenta cauză penală s-a constatat cert că anume acţiunile inculpatului au generat urmările prejudiciabile existente, fiind absolut necesar numirea acestor expertize judiciare.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a mai luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

12. În conformitate cu prevederile articolelor 70, 72, 81 din Codul penal, 162, 176, 221, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat **Luchian Constantin Ioachim** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei se va calcula din data reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei deţinerii lui Luchian Constantin Ioachim în stare de arest preventiv de la data de 08 februarie 2026 până la 06 mai 2026.

Până la data când sentinţa va deveni definitivă, se aplică în privinţa lui Luchian Constantin măsura preventivă – *arestul preventiv*, cu luarea lui sub arest imediat din sala de judecată.

Corpurile delicte: 1.un hanorac de culoare combinat negru, sur și violet, cu glugă de culoare neagră; 2. o scurtă de culoare combinată, albastru închis și albastru deschis; 3. un pulover de culoare sură, în partea din față prezintă ornamente sub formă de carouri de culoare sur închis și galben, 4. un maiou de culoare cafenie, cu inscripție de culoare galbenă pe partea recto, 5. un pulover de culoare combinată din verde închis, alb și albastru închis și un cuțit de bucătărie, care se află la păstrare în camera de păstrare al corpurilor delicte a IP Rezina, după intrarea în vigoare a sentinței, de nimicit.

Se admite demersul procurorului şi se încasează de la Luchian Constantin în beneficiul Statului, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportelor de expertiză judiciară în mărime de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică pe 19 iunie 2026.

Preşedintele şedinţei,
judecător /semnătura/ Eugeniu Russ

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**